

[H. C. Andersen.]

til, hvis der findes en Jagtforening paa det Sted, hvor han hører hjemme, at deltage i noget, der kaldes Fællesjagter; det skal han have Lov til 3 Gange. Nu vil jeg gerne spørge: Hvem skal føre Kontrol med, at dette Antal af Fællesjagter overholdes? Lad os sætte, at der sker det, som ikke er helt ualmindeligt — hver eneste Jæger i Landet har været udsat for det — at Himlens Sluser aabnes, naar der er gaaet en Times Tid, og at Jægerne saa tager Bøssen paa Nakken og gaar hjem — er det saa en Fællesjagt? Hvem skal føre Kontrol med, at der kun afholdes 3 Fællesjagter, og hvad er 3 Jagtdage? Jeg kan forsikre den højtærede Minister for, at en saadan Bestemmelse ikke kan overholdes, det vil være ganske umuligt. Det vilde blive Lovbrud paa Lovbrud, om man gennemførte en Ordning som den her foreslaaede.

Der er dernæst Tale om et 5 Kr.s Jagttegn, som giver Ret til Jagt paa et lejet Areal paa 20 ha. Det er da et Areal, som man saa nogenlunde kan overse. Lad os tænke os, at en Jæger løser et Jagttegn til 5 Kr., fordi han har lejet et Areal paa 15 ha; han jager paa dette Areal, og Vildtet gaar ind til Naboen, som selv ejer sin Jagt, og saa siger Naboen til ham: Du maa gerne komme ind og jage ogsaa hos mig. Men saa maa han vel i Forvejen tilmaale Jægeren de resterende 5 ha, før denne kan skride over Grænsen? Jeg tror nu ikke, at Jægeren vil svare: Tak for Invitationen, men jeg kan ikke følge den, for jeg har kun et Par Hektarer at gaa paa, dem maa du afstikke mig først. Enhver vil kunne se, at dette er ganske umuligt. En Lov, som indeholder saadanne Bestemmelser, forekommer mig haabløst umulig, og de samme Indvendinger, som kan gøres mod 5 Kr.s Jagttegnet, kan efter min Mening ogsaa gøres mod 10 Kr.s Jagttegnet. Jagten er, om jeg saa maa sige, en fri Idræt. Gaar Vildtet fra Jægerens 20 eller 90 ha ind til Naboen, har Jægeren Lov til at følge efter, men jeg tror ikke, man træffer den Jæger, som siger, naar Invitationen møder ham: Jeg takker, men jeg maa først have regnet ud, hvor mange Hektarer jeg endnu har Lov til at færdes paa, og først naar det er regnet ud og Hektarerne opmaalt, skal jeg være villig til at efterkomme den venlige Invitation. Jeg tror, det er farligt at gennemføre en Jagtlov af denne Art.

Jagttegn-Systemet blev indført i 1922, og Hensigten dermed var aabenbart, at der

skulde føres en vis Kontrol med, hvem der her til Lands udøver Jagthaandværket. Dernæst vilde man afholde en Del af de alleryngste jagtlystne Mennesker fra at færdes med en saa farlig Ting, som et Jagtgevær nu en Gang er, og sidst, men ikke mindst, vilde man komme den betrængte Vildtbestand til Hjælp. De ofte omtalte 2 Kr.s Jagttegn, som giver Ejeren Ret til at jage paa egen Grund, har vakt en Del Misfornøjelse og har ikke betydet stort. Vi fra vor Side kunde derfor gaa med til, at de bortfaldt, ligesom vi heller ikke vilde være uvillige til at indrømme Strandens Jægere et Jagttegn for en noget billigere Betaling. Men vi ønsker Jagttegn-Systemet bevaret, og det glæder mig, at ogsaa den højtærede Minister nu mener, at man bør beholde det. Om man vil døbe Jagtkortene om til Jagttegn eller noget andet, har mindre at betyde, og om det Beløb, som skal erlægges for dette Jagttegn eller Jagtkort, kunde vi vel ogsaa nok komme til Rette ved Forhandling — vi kunde nok forhandle os til Rette om, hvorvidt det skal være 10, 15 eller 20 Kr. Men jeg tror, det vil være uheldigt at have Jagttegn til saa mange forskellige Priser, som der er Tale om i det foreliggende Lovforslag. Prisen maa efter min Mening være ens, det er den eneste haandterlige Form, den er enkel og ligetil. Jeg tror, man i høj Grad vil blive skuffet over det Beløb til Vildtets Pleje, til Faunaens Bevarelse, som vil indkomme efter det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, at det vil blive 5 Kr.s Kortene, som vil blive udstedt i langt det største Antal, og deraf vil følge, at en meget stor Procentdel af Jægerne kommer til at overskride Loven.

Venstres Ordfører i Folketinget har foretaget en skønsmæssig Beregning over, hvad der vil indkomme, hvis det foreliggende Lovforslag vedtages, og selv om denne Beregning er skønsmæssig — det indrømmer jeg, den er —, tror jeg, den nogenlunde vil holde Stik, og i saa Fald er det hele ganske forfejlet.

Det forekommer mig heller ikke at være helt rigtigt, at der til hvert Jagtkort er knyttet en Ansvarsforsikring. Al Ære og Respekt for Forsikring — dette kunde man passende overlade til den enkelte Jæger. Og hvordan stiller Sagen sig for alle de Mennesker, der i Forvejen har en Ansvarsforsikring løbende for et, ja, helt op til ti Aar? Det er vel ikke Meningen, at de skal tegne en ekstra Ansvarsforsikring? Eller skal det Beløb, de nu giver for deres Ansvarsforsikring, trækkes fra, naar de